

Emőd Tamás

(Berekbőszörmény, 1888. augusztus 11. – Nagyvárad, 1938. szeptember 22.)

Levél odaátról

„Kelt.....

...Tudatom, hogy nincs panasz itt semmi téren,
Megvan a ház, ma is itt áll a Főtéren,
Rendbe van a pádimentja, fundamentja,
Ablakába van egy kis ornamentja.

Három cserép muskátli az ablakába,
Három cserép, piros-febér a virága,
Piros-febér, meg egy kis ződ fodorkenta, –
Tudatom, hogy nincsen itten irreudenta.”

Új Idők, 1929. augusztus 4.

Várad fölött

Várad fölött a Holnap felrival
Új lantosok glédáján, – s járni-kelni
Egy kisdiákot látnak fejedelmi
Gőgtől pávázó títán Adyval.

Rímet ropogtat, pergőt s nem unt leckét,
Katedra felől modern vád morog
S „gályarab hetven prédikátorok”
Szűz vízióján Vers felé evickélt.

Hogy balbatatlanságnak véres lakzit
Rendez a Végzet, könnyekben mosakszik
A lelke – s búgó dala: rekviem.

A sanzon csönndé fagyott ajkán hervad
S mosolytól fosztott kedvünk mint a vert had
Emléke kútján szomjan megpihen.

Az OMZSA Évkönyv 5704 (1943–1944) c. könyvből